

BUNTOWAĆ SIĘ (16) *vb impf*

się (11), się (5).

a oraz o jasne.

inf buntować się (3). ◇ *praes* 2 *sg* buntujesz się (1). ◇ 3 *sg* buntuje się (1). ◇ 3 *pl* buntują się (6).
◇ *praet* 1 *sg m* -m się buntował (1). ◇ 3 *sg m* buntował się (2). ◇ *fut* 3 *pl m pers* będą się buntować (1). ◇ *con* 3 *pl m pers* by się buntowali (1).

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* bez cytatu.

1. *Występować przeciwko ustalonemu prawu, porządkowi; podnosić bunt, spiskować; rebellare, tumultare, turbare* *Cn* (14) :

buntować się przeciw komu (8): Amáziafz káplán w Bethel oskárzył go iż się buntował przeciw Ieruzálem. *BibRadz Am* 7 arg; *BielKron* 221; bacząc to Tátárowie rozdzielenie woýfká/ pytáli zbiegow coby to było? powiedzieli: iż ci buntuią się przeciw Alexándrowi. *BielSpr* 42; *GórnDworz* Hh8; *KochPs* 4, 29; *NiemObr* 11, 21. *Cf* »buntować się a rozruch czynić.

buntować się na kogo (5): *LubPs* ee4; *WVlpian* Cefarz Surrę miał/ ktoremu dufał/ Drudzy mu powiedzeli/ iż się nań buntował. *RejZwierz* 10v; przełożyć y przypomnieć mogę: ponieważ się też y ná was zmawiáią/ gotuią/ buntuią/ ołtrzą teráznieyfzy kácerze *ReszPrz* 8; ich łpitaicie dlatzego się na was buntuią *PaprUp* Kv; *OrzJan* 10.

buntować się w czym: Gdyż też w zacności Dworu záfwe się buntuiefz. *PaxLiz* E.

Szereg: »buntować się a rozruch czynić«: będą też bez chyby śilnieifzy: ták iż áni bogátym/ áni vbogim/ rozwieść się nie dopułzczą/ iżby ábo przeciwko pánu/ ábo przeciwko vrzędóm buntować się/ á rozruch w ziemi czynić mogli. *GórnDworz* Hh8.

2. *Sprzymierzać się z kim, zawierać sojusz [z kim]* (2) : A śnadź y s połtronnemi [*panowie*] czáfem się buntuią *RejZwierz* 22; Aczem łyn twoy/ wźdym się z przeciwnym buntował. *GrabowSet* R4v.

Formacja pochodna: zbuntować się.